

Városi tanévnyitó a megújult Gárdonyiban

További iskolafelújítások várhatók

Az újonnan átadott épületszárnyban ünnepelte a tanévkezdést a város és a Gárdonyi Géza Általános Iskola tanár- és diákgárdája. T. Mészáros András polgármester beszédében hangsúlyozta: az oktatási intézmények fejlesztése nem ér véget a Jövő Iskolájában; az óvodák és iskolák fejlesztése fontos eleme a Batthyány-tervnek. A sikerhez viszont összefogásra és a pályázati források elnyerésére van szükség.

A Gárdonyi Géza Általános Iskolában – az Új Magyarország Fejlesztési Terv Közép-Magyarországi Operatív Program és az Európai Unió támogatásával megvalósuló Az Érdi Gárdonyi Géza Általános Iskola komplex fejlesztése, a minőségi oktatás fokozása, a

Marosánné dr. Gáti Gabriella igazgató

versenyképes tudás elsajátítása érdekében, a racionális és hatékony működés kialakítása, komplex esélyegyenlőség és a magas fokú környezetvédelem jegyében című, KMOP-4.6.1-2007-0132 azonosító jelű nyertes pályázatának megfelelően – nemcsak az új tanévet nyitották meg hétfőn. A most elkészült épületszárnyat is: a diákok és szülei, a tantestület és az önkormányzat munkatársai már az impozáns, több emelet magas aulában gyűltek össze augusztus 31-én délután, hogy részt vegyenek az ünnepélyes városi tanévnyitón. A régi épületen még dolgoznak, az iskolaudvar gödrös, hepehupás, a fabarakkoi is elbontásra várnak, a bejárat felől azonban már az új arcát mutatja az iskola – pár hónap, és az ide járók birtokba vehetik az egész intézményt. Mint T. Mészáros András beszédében hangsúlyozta: határidőre –azaz novemberre – befejeződik az iskola korszerűsítése, és az intézmény a legmagasabb elvárásoknak is megfelel majd.

– Olyan sikerről beszélhetünk, amelynek ez a város régóta szükségét érezte, és amelynek mindannyian részesei vagyunk – mondta a polgármester, emlékeztetve arra: ez az iskola annak idején közadakozásból, a város lakóinak összefogásával épült meg, és most Érd városa, az Európai Unió, a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség, illetve a diákok, szülők, tanárok összefogásával újulhat meg. – A mai helyzetben, amikor minden az alakoskodásról, a hazugságokról, a lenyúlásokról szól, az összefogás eredményt hozó és közösségformáló erejére van szükségünk – hangsúlyozta T. Mészáros András, megjegyezve: a megújult iskola nemcsak a környékbeliek, hanem az egész város javát szolgálja. – A Batthyány-programban lefektetett célok szerint a következő

években további iskolafelújítások következnek. Ehhez persze az kell, hogy továbbra is sikeresek legyünk az uniós és egyéb források elnyerése terén. A mai napig közel ötmilliárd forint pályázati pénz érkezett a városba – ez mintegy fele a város egész évi költségvetésének. Soha ilyen közel nem álltunk fejlesztési szándékaink megvalósításához. Óvodák, iskolák, utak és a csatornahálózat felújítása – sorolta a polgármester, hozzátéve: először a régi adósságokat kell rendezni, amelyek megoldására az elődök nem voltak képesek.

– Érdre mintegy 1000-1300 ember költözik évente, főként fiatal szülők, akik itt szeretnék iskoláztatni gyermeküket. Bízom abban, hogy az előttünk álló időszak a mostaninhoz hasonló sikerekről szólhat az oktatás területén. Például a Batthyány iskola új sportszarnokáról, az óvodafelújításokról, új óvoda építéséről, illetve a Magyar Írószövetséggel közös programunkról, amelynek révén elindulhat a Kossuth-díjasok Érden elnevezésű rendezvény irodalomóra-sorozat. Tudom, a jelenlegi helyzet türelmet, állhatatosságot igényel a pedagógusoktól. Amit mi ajánlani tudunk: a Batthyány-program oktatással kapcsolatos pontjainak szigorú képviselője, iskoláink, óvodáink folyamatos fejlesztése, megújítása – tette hozzá T. Mészáros András, aki megköszönte valamennyi érdei pedagógus áldozatos munkáját, és sok sikert kívánt a diákoknak tanulmányaikhoz.

– A gárdonyis diákoknak külön köszönöm, hogy türelmelem viselték a felújítás okozta nehézségeket, és kívánok valamennyi érdei tanárnak, szülőnek, tanulóknak sikeres tanévet, sok-

T. Mészáros András polgármester

sok türelmet, és mindenekelőtt hitet, hogy Érd és az oktatási intézmények felújítása nem ér véget itt, a Jövő Iskolájában. A magam részéről mindent megteszek ennek érdekében – zárta szavait a polgármester.

Marosánné dr. Gáti Gabriella, az iskola igazgatója elmondta: idén 465 diák kezd meg tanulmányait a Gárdonyiban, 18 tanulócsoporthoz. Az első osztályosokat külön figyelem övezi, csakúgy, mint a nyolcadikosokat, hiszen nem mindegy,

Megtelt az aula és az emeleti folyosók

hogy milyen körülmények közt készülhetnek fel a továbbtanulásra.

– A körülmények meghatározzák a teljesítményt; egy új iskola új lehetőségeket rejt magában. A tágas terek, a tantermek, a berendezések a korszerűbb, hatékonyabb oktatás lehetőségét rejtik magukban – hangsúlyozta az igazgatónő, aki a tanévnyitón külön köszöntötte azt a tanulót, aki nemrég a görögországi karatevilágbajnokságon a 12-13 éves

ott osztották a tankönyveket is, viszont az új épületszárnyban kezdik a tanítást. Az öröm azonban jóval több, mint a nehézség.

– Az építkezés nagyon jó ütemben halad, hamarosan elkészül a tornatermünk is. Addig is az udvaron mozognak a diákok – mondta az iskolaigazgató, aki persze már gondol a novemberre is – elvégre akkor fejeződik be teljes egészében a Jövő Iskolája rekonstrukciója.

Ádám Katalin

Vendégek és tanulók az évnyitó ünnepségen

korosztályban ezüstérmet szerzett – őt illette az ideai tanév első igazgatói dicsérete.

– Az ideai tanévben az lesz számunkra a legfontosabb, hogy vigyázzunk rá, megóvjuk. És mindennél fontosabb: hogy jól érezzék magukat az ide járó diákok – zárta szavait Marosánné Gáti Gabriella, mindenkit szeretettel invitálva a gárdonyis rendezvényekre.

Az ünnepélyes tanévnyitón persze nemcsak felnőttek, hanem a gyerekek is szerepeltek: táncdal mutatkozott be a hagyományörző csoport, szavalt nagydiák és két első osztályos is. Az iskolát kezdő gyereket pedig kedves gesztussal fogadták: minden elsőst egy nyolcadikos kísért a helyére, azaz a színpad elé helyezték padokra – a legkisebbek így legelől ülve vehettek részt az ünnepségen.

Pár év múlva talán már nem a nyolcadikosok, hanem a tizenkettedik évfolyamat végzők kísérik majd a helyükre a kicsiket. A városvezetés elképzelése szerint ugyanis a Gárdonyi a jövőben helyet adna gimnáziumi osztályoknak is. A tanévnyitót követően T. Mészáros András lapunknak elmondta: erről a közgyűlésnek októberig döntenie kell, különben jövő ősszel nem indulhat tizenkét évfolyamos osztály. Jelenleg az előkészítő munka folyik – tette hozzá.

Marosánné dr. Gáti Gabriella lapunknak arról beszélt, milyen feszített volt a tantestületnek az ideai tanévkezdés: a pótvizsgákat még a régi faházban tartották,

A felismerés képessége nagy kincs. Birtokában az ember biztonságosan dönt és cselekszik. Aki nem rendelkezik e képességgel, arra – köznapian szólva – a tétova, a kiszámíthatatlan jelzöt aggatják. Szerencsére egyre többen vannak és lesznek társadalmunkban, akik – ha húsz évet késve is – összeszedve és mozgósítva a szellemi és anyagi erőket szükségét látták a hazai kereskedelem átalakításának. E nagy munkával párhuzamosan kell újra kiépíteni a sokoldalú és több lépcsős hazai ipart, s a bennünket minőségi áruval ellátó, valamint az exportra is termelő mezőgazdaságot.

Első lépéseinket mostanában tesszük a kereskedelemben, mégpedig a kisbolt-hálózat fejlesztésével. Ezekből a kisboltokból nálunk, itt Érdén már három van. A boltok száma országosan a százhoz közelít. A boltok haszna elsőként az, hogy hazai, tehát magyar árut kínálnak a vevőknek, hogy itt olcsóbban lehet vásárolni, mint másutt – és persze, a vevő mindig friss áruhoz jut. A „titok”: nincs közbeeső, az árakat felhajtó kereskedői hálózat. Akik kételkednek e bolthálózat fejlődésének erősödésében, azoknak hasonló, szinte történelmi példát idézhetek, amire érdemes lenne a kételkedőknek odafigyelni, sőt a kisbolt-hálózatok szervezői is tanulmányozhatnák a nagy előd rendszerét.

A XIX. század végi Osztrák-Magyar Monarchiában, a tőkés társadalom viszonyai közt, legtermészetesebb módon az

A szerkesztő jegyzete
Tanévkezdés, bizalommal

Nézem az arcokat. Bizakodók, ahogy ülnek egymás mellett, fehér ingben-blúzban, rendbeszedett hajjal, komolyan.

Elsősők. Vélhetően bíznak bennünk – nem is nagyon tehetnek mást, hiszen nem tudják, mi vár rájuk, mi lesz itt, az iskolában, azt meg még annyira sem, hogy mi lesz velük később. Mi mondtuk nekik, hogy jöjjenek ide, kezdődik az iskola, ők meg jöttek. Ebben a tanintézményben, amelyben most az évnnyitó zajlott, jó fél évvel ezelőtt megfogalmazta az újság számára egy akkor harmadikos fiatalember, milyennek is kellene lennie az iskolának. Röviden és tömören: olyannak, ahova akkor is jó bemenni, ha nem kötelező. Nagyon fontos mondat, eszembe jutott az új kis elsősök arcát nézve most is. Nem láttam rajtuk kényszert, nem látszott egyikükön sem a „mikor lesz már végre, mikor mehetek el innen” kifejezést. Pedig ők még nem tudnak színlelni, megátszani érdeklődést, figyelmet, ők még őszinték.

A nyílt arcokon bizalom látszott. Nyilvánvalóan lesznek közöttük szorgalmasabbak és kevésbé érdeklődők, de nem is az a dolgunk nekünk, felnőtteknek, hogy mindenki-ből mintagyereket faragjunk – inkább a tanulás, a képzés lehetőségének megteremtése. És ez egyre nehezebb. Itt, most örülhetünk annak, hogy – 2009. Magyarországon ez meglehetősen ritka – iskolabővítés, építés történik, de ez csak starthelyzethez juttatja ezeket a gyerekeket. Ráadásul a rendkívül alacsony átlagéletkorú város kénytelen számos ifjú lakóját távolabbi iskolába járatni, helyhiány okán.

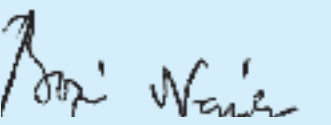
Nem kívánva elrontani a tanévnyitás ünnepélyességét, elkerülhetetlenül szükséges azonban az iskola kerítésén kívülre is tekintenünk, ahol kevésbé

szívderítő képek is szemünkbe tűnhetnek. Például oktatásból kivont milliárdok. Márpedig – egy, a napokban megjelent elemzés szerint – az oktatáson már csak úgy lehet megtakarítást elérni, ha csökken az iskolában töltött, finanszírozott idő, vagyis megszűnnek a délutáni foglalkozások, a sportolási lehetőségek, a napközi. Erre az oktatási törvény tervezett módosításával lehetőség nyílik – az önkormányzatok dolga, hogyan lehet úrrá lenni ilyen helyzeten. Hogyan lehet elkerülni például azt, hogy tovább nőjön a különbség a szegény és a tehető családok gyerekei között, hiszen nyilvánvalóan lesznek, akik bármilyen megszorításokat követően is ki tudják fizetni gyermekük délutáni foglalkozásait, mások pedig lemaradnak ezekről.

Innen pedig már csak egy rövid lépés annak végiggondolása, hogy mi lesz, mi lehet az iskola után. Arról szinte naponta értesülhetünk, hogy egyre több friss pályakezdő kerül az iskolapadból rögtön a munkaügyi központba, feliratkozni a munkanélküliek közé. Csupán néhány szám a KSH adatai közül: 83 ezerrel csökkent a foglalkoztatottak száma, a munkanélkülieké pedig 93 ezerrel nőtt, ami immár 9,7 százalékos rekord-munkanélküliséget jelent. Elemzők szerint év végére túl leszünk a 10 százalékos lélek-tani határon...

Messzire jutottunk az iskolakezdés ünnepélyes pillanataitól – ne rontsuk el a gyerekek felhőtlen derűjét.

Nézzük az arcokat. Bízunk bennük. Majd ők rendbeteszik azt is, amit mi nem tudtunk.

Felismerés

osztrák kereskedelem nyomta rá bélyegét a hazai piacra. A tőkében erős, több évtizedes (évszázados?) gyakorlattal rendelkező osztrák cégek 1867-től, a nyolcvanas években már a falvak társadalmába is kezdtek benyomulni. Ezt a lehetetlen és ellentmondásos helyzetet többen felismerték, köztük Károlyi Sándor gróf és hasonló önzetlenséggel, áldozatvállalással és erényes erkölcsösséggel rendelkező társakkal 1898-ban létrehozta a korábban megalmodott Hangya Termelő, Értékesítő és Fogyasztási Szövetkezetet. Az alapítás évében országosan 29 Hangya-bolt létesült. Rá nyolc évre, 1906-ban már 676 Hangya volt az országban. Egy következő pontos adatunk az 1922-es évből való. Trianon után két évvel, a békediktátum megrajzolta országhatárokon belül, 1969 Hangya szövetkezeti kisbolt működött, míg 1350 Hangya az elszakított országrészekben rekedt és lassanként, a központ elvesztésével tönkrement.

A Hangya szövetkezet sem szervezeteiben, sem működésében nem hasonlított nyugati társaira. Vezetői eleve száműzték a kufár szellemet. A szövetkezetek élén az elnöki, pénztárnoki, könyvelői posztokat a helybeli lelkészek, iskolaigazgatók, tanítók, gazdák, földművesek töltötték be. A Hangya sokoldalúságra törekedett. Tevékenysége tehát nem csak a kisboltok forgalmá-

ra szűkült le, hanem termelt is. Példaként szappangyára, gyufagyára volt. Gyártottak kefét, seprűt, cukorkát és malmot is működtettek. A Hangya székháza a Közraktár utcában volt, ahonnan a lakásépítkezéseket is irányították. Budafokon felépítették a Hangya-telepet. Mi lett a Hangya szövetkezetek szervezetével és vagyonával? Rákosiék diktatúrája végzett vele. Átvette az ÁFOR, majd az ÁFÉSZ-ek kapták meg. A rendszerváltással mindez a privatizáció idején „felszívódott”, eltűnt. Károlyi Sándor szobra viszont ma is megvan, ott áll Budapesten a Vajdahunyad-vár kastélyának egyik öblében, a Jáki-kápolnával szemben,

Napjainkban mint a szemünk fényére, úgy kellene vigyáznunk a kisboltok első tétova lépéseire. Ha ez a hálózat megerősödik, akkor helyreáll a ma még félrebillent állapotot mutató helyzet a kereskedelemben. Az utóbbi két évtizedben ugyanis a nyugati nagyáruházak tömeges országba településével több ezer kiskereskedő ment tönkre és vesztette el egzisztenciáját. Mi, lakosok, állampolgárok úgy segíthetjük a kisboltok felfutását, ha tőlük, náluk vásárolunk. Sajnos Érd területe nagy, s a nagy távolságok miatt nehéz a távolabb lakóknak és járművel nem rendelkezőknek e boltokat felkeresni. Ezért lenne szükséges újabb és újabb kisboltokat nyitni, hogy a cél mielőbb megvalósuljon. A helyzet felismerésével – úgy gondolom – máris előbbre jutottunk. **Bíró András**

